

Deltag i {EIR's} hastearrangement den 20. november: >Præsident Trump: Gør det ikke! En alternativ amerikansk politik for Caribien<

af Marcia Merry Baker

17. november 2025 (EIRNS) – I går, den 16. november, ankom {USS Gerald R. Ford}, Amerikas største hangarskib, til Caribien. Samme dag udsendte den amerikanske udenrigsminister Marco Rubio en erklæring, hvori han erklærede Venezuelas præsident Nicolás Maduro for at være leder af en udenlandsk terrororganisation, Cartel de los Soles. Dette sætter to ting på plads for et forestående angreb. Amerikanske militære aktiver er nu i fuld beredskab i regionen, herunder 15.000 soldater, 12 destroyere og flere kampfly. Den amerikanske legalitet er nu på plads, så hvis USA angriber Venezuela til søs eller på land under påskud af at angribe en udenlandsk terrorist eller gruppe, vil Washington erklære sine handlinger for lovlige. Dette er især baseret på de lovbestemmelser og praksis, som Washington ensidigt har hævdet siden 9/11.

Det er sandt, at præsident Trump i går fortalte journalister, at USA »muligvis vil have nogle drøftelser« med Maduro, og at »Venezuela gerne vil tale... Jeg vil tale med hvem som helst. Vi får se, hvad der sker.« Hvad skal det betyde?

Faren for en optrapning til militær handling mod Venezuela er en umiddelbar bekymring blandt en række konfliktområder og heftige konflikter i verden, hvor den dybeste kløft er skellet mellem de lande i den Globale Majoritet med deres stræben

efter infrastruktur og økonomisk udvikling og de alliancer i det Globale Nord af »gamle imperier« med deres krav om dominans og undertrykkelse af udvikling.

EIR er vært for et hastemøde torsdag den 20. november om den farlige situation i Caribien med ekspertdiskussioner om de strategiske og regionale situationer, herunder foreslåede løsninger for området og halvkuglen. Som det fremgår af invitationen, »har USA ingen grund til at frygte BVI [Bælte- og Vej-Initiativet] og BRIKS, men bør i stedet samarbejde med dem om at opbygge disse store projekter. Denne tilgang kunne hurtigt udvikle hele den caribiske region og stoppe den reelle narkohandel og de dermed forbundne migrationsproblemer, som kun vil blive forværret af et angreb på Venezuela.«

Lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, opfordrede i dag, i sin gennemgang af krisen i Caribien og andre kriser, alle til at mobilisere sig for at forstå, hvad der foregår, og at der findes løsninger. »Resultatet af alt dette afhænger ikke mindst af vores energiske indgriben for at skabe et niveau af fornuft, som i det store og hele synes at mangle, i hvert fald hvad angår vestlig politik.«

Baggrunden, hvori konfrontationen i Caribien er blevet pisket op, er, at både under Trump- og Biden-administrationerne og før dem har amerikanske styrker og hemmelige aktioner bevæget sig gennem land efter land på den vestlige halvkugle for at blokere økonomisk uafhængighed og udvikling, især når disse lande samarbejdede med Kina og også Rusland om økonomiske og videnskabelige projekter.

I Mexico blev der for eksempel den 15. november iscenesat en operation mod regeringen i Mexico City, hvor internationale medier brugte voldelige handlinger, der blev iværksat af en mindre gruppe maskerede unge mod slutningen af en »march«, der blev præsenteret som en anti-regeringsprotest fra »Gen Z«, til at fremstille videoer og medieberetninger over hele verden, hvor de proklamerede, at de unge i Mexico protesterede mod

regeringens manglende indsats mod narkohandlere. Hvad der skete var ikke som beskrevet i pressen, men snarere en klassisk taktik, der i vid udstrækning var organiseret af udenlandske interesser med det formål at destabilisere Mexico.

Den mexicanske præsident Claudia Sheinbaum frembragte imidlertid på sin morgenpressekonference to dage før marchen en ekspert, der gav pressen detaljer om de ansvarlige netværk. I ugevis blev sociale medier og andre midler, hovedsageligt fra udlandet, sat ind, centreret omkring Atlas Foundation og andre radikale netværk med tilknytning til London, der er dokumenteret som værende bag andre beskidte operationer i Central- og Sydamerika. De stod for eksempel bag Dilma Rousseffs afsættelse og indsættelsen af Jair Bolsonaro som præsident i Brasilien. I Venezuela støtter de samme netværk i øjeblikket Nobelprisvinderen Maria Corina Machado som den kommende leder af den forventede amerikansk militærinstallerende regering.

Et eksempel på, at disse mørke operationer i går fik et tilbageslag, er valget i Ecuador. I flere måneder har amerikanske embedsmænd besøgt landet, herunder indenrigsminister Kristi Noem og højtstående amerikanske militærkommandører, for at fremme idéen om, at USA bør få lov til at åbne en militærbase i Ecuador – hvilket i øjeblikket er forbudt ifølge den ecuadorianske forfatning – og ellers påtvinge landet handelsbetingelser, der svarer til plyndring af nationen. Præsident Daniel Noboa hilste den amerikanske indblanding i Ecuadors suverænitet velkommen, i overensstemmelse med sin personlige oligarkiske baggrund. Men Ecuadors vælgere nedstemte i går med over 60 % et forslag, der ville have ændret gældende lovgivning for at tillade en udenlandsk militærbase, og de nedstemte også andre nationstruende forslag.

På den globale dagsorden er genopbygningen af Gaza, med henblik på fuld udvikling i hele det sydvestlige Asien, en prioritet. I aften blev den af USA fremsatte resolution om

Washingtons plan for fortsat administration og genopbygning vedtaget i FN's Sikkerhedsråd med 13 stemmer for og 0 imod, mens Rusland og Kina undlod at stemme. I taler efter afstemningen udtrykte Kinas repræsentant dyb skuffelse over, at der hidtil ikke har været samarbejde mellem nationerne, især i FN's Sikkerhedsråd, men Kina undlod at stemme af hensyn til den skrøbelige situation i Gaza og nødvendigheden af at opretholde en våbenhvile.

The USS Gerald R. Ford Carrier Strike Group. Credit: U.S. Navy photo by Mass Communication Specialist 3rd Class Jacob Mattingly